

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Ἡ Ἀποκάλυψη εἶναι μία ἐγκύκλιος Ἐπιστολή καί ἀποστέλλεται σέ «ἐπτά» Ἐκκλησίες τῆς Μ. Ἀσίας· ἀλλά ὁ συμβολικός αὐτός ἀριθμός σημαίνει ὅλες τίς Ἐκκλησίες τῆς Μ. Ἀσίας. Εἶναι τό πρῶτο κείμενο τοῦ Ἰωάννου· ἀκολουθοῦν οἱ Ἐπιστολές καί τέλος τό Εὐαγγέλιο.

Κύριο θέμα τῆς Ἀποκάλυψης εἶναι ὁ ἀγώνας μεταξύ τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Διαβόλου. Στόν ἀγώνα αὐτόν θά νικήσει ὀριστικά, στό τέλος τῶν αἰώνων, ὁ Χριστός μέ τήν δεύτερή Του Παρουσία.

Ἡ Ἀποκάλυψη ἀναφέρεται στά γεγονότα πού πρόκειται νά προηγηθοῦν τῆς δεύτερης Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ καί γι' αὐτό ἀποτελεῖ προφητεία μέ τά ἀληθῆ της χαρακτηριστικά. Ἡ ἀληθινή προφητεία διαγιγνώσκει πρῶτα σωστά τό παρόν· προλέγει ἔπειτα τό ἐγγύς μέλλον καί ἔπειτα προφητεύει τό ἀπώτατο μέλλον.

Τά προγνωστικά σημεῖα τῆς δεύτερης Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ περιγράφονται στήν Ἀποκάλυψη συμβολικά μέ 7 σφραγίδες, 7 σάλπιγγες καί 7 φιάλες. Στήν οὐσία περιγράφονται τά ἴδια σχεδόν γεγονότα μέ τίς τρεῖς αὐτές συμβολικές παραστάσεις, ἐπηξημένα ὅμως κάπως σέ κάθε παράσταση.

Αὐτή εἶναι ἡ σωστή ἐρμηνεία τῆς Ἀποκάλυψης ἢ λεγόμενη «κυκλική» θεωρία, κατά συνδυασμό μέ τήν «χρονολογική» λεγόμενη θεωρία. Ἔτσι, κατά τήν ἐρμηνεία αὐτή, δέν θά πρέπει νά νομίζουμε ὅτι ἔφτασε ὁ καιρός τῆς δεύτερης Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδή βλέπουμε νά πραγματοποιοῦνται μερικά γεγονότα πού λέει ἡ Ἀποκάλυψη, γιατί τά γεγονότα αὐτά μπορεῖ νά ἐπαναληφθοῦν, ἰσχυρότερα μάλιστα, σέ ἄλλους κύκλους συμβολικῶν παραστάσεων (τῶν 7 σαλπίγγων ἢ 7 φιαλῶν).

Ἄς θυμηθοῦμε καί τόν λόγο τοῦ Κυρίου: «Δεῖ γάρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὕτω ἐστί τό τέλος» (Ματθ.

24,6). Τά προγνωστικά τῆς δεύτερης Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ γεγονότα ὀνομάζονται «σημεῖα», γιατί ἡ προαναγγελία τους ἔχει σκοπό νά ὀδηγήσει κάπου ἄλλου: Στήν μετάνοια καί στήν σωτηρία διά τῆς μετάνοιας.

Τρομάζει ὁ ἀναγνώστης ὅταν διαβάζει τά προγνωστικά σημεῖα τῆς δεύτερης Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ· καί ἀγωνιᾷ λέγοντας: Τί θά γίνουν οἱ πιστοί, οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ; Τό μήνυμα τῆς Ἀποκάλυψης γιά τούς πιστούς εἶναι πολύ παρήγορο, γιατί γι'

αὐτούς λέει ὅτι εἶναι ὑπό τήν εἰδική φροντίδα καί προστασία τοῦ Χριστοῦ· καί γι' αὐτό, μετά ἀπό τήν παρουσίαση ὀρισμένων τρομερῶν σημείων, διακόπτει τήν συνέχεια καί παρεμβάλλει μιά ἡρεμη καί παρήγορη σκηνή, πού ἀναφέρεται στήν ἀσφάλεια καί μακαριότητα τῶν πιστῶν. Ἄς μή δημιουργεῖται, λοιπόν, φοβία γιά σφράγισμα τοῦ Ἀντιχρίστου, γιατί ὁ χριστιανός εἶναι ἤδη σφραγισμένος μέ τήν σφραγίδα τοῦ

Χριστοῦ, μέ το Ἅγιο Χρίσμα. Προσοχή μόνο νά μή χάνουμε τήν θεία αὐτή σφραγίδα μέ τό νά διακόπτουμε τήν ζωντανή κοινωνία μέ τόν Κύριό μας.

Ἡ δεύτερη Παρουσία τοῦ Χριστοῦ γιά τόν πιστό πρέπει νά τοῦ δίνει χαροποιό μήνυμα, γιατί ἐρχόμενος ὁ Κύριος μέ ὅλη τήν δόξα Του, θά συντρίψει τόν Σατανᾶ καί τό κράτος του καί θά παραλάβει τούς πιστούς Του στήν Βασιλεία Του τήν ἐπουράνιο. Ὅπως εἶναι χαροποιός ἡ πρώτη Παρουσία τοῦ Χριστοῦ, ἔστι χαροποιός καί σωτήριος εἶναι καί ἡ δεύτερη Παρουσία Του. Ὡστε, λοιπόν, εἶναι ἔξω ἀπό τό πνεῦμα τῆς Ἀποκαλύψεως ἐκεῖνες οἱ φοβίες τῶν ἀκατήχητων γιά τόν ἐρχομό τοῦ Κυρίου· ὁ πιστός πρέπει νά ἔχει ἔντονο ἐσχατολογικό ἐνδιαφέρον καί νά λέγει «Κύριε, ἔλα!» «Ἐρχου, Κύριε», μ' αὐτή τήν προσευχή τελειώνει ἡ Ἀποκάλυψη. Καί ὁ Κύριος ἀπαντᾷ: «Ναί, ἔρχομαι ταχύ!» (22,20).

Ἡ Θεία Λειτουργία (κθ' μέρος)

Ἡ κοινωνία τῶν τιμίων δώρων

Πρῶτοι μεταλαμβάνουν τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ οἱ κληρικοί, οἱ ὅποιοι μάλιστα κοινωνοῦν, κατά τήν ἀρχαία τάξη, χωριστά τό σῶμα ἀπό τό αἷμα. Ἡ ἴδια τάξη ἴσχυε παλαιότερα καί γιά τούς λαϊκούς, πλὴν γιά πρακτικούς λόγους γενικεύθηκε γι' αὐτούς ἡ χρήση τῆς λαβίδας. Οἱ πιστοί θά προσέλθουν στήν θεία κοινωνία μέ τήν πρόσκλησι «*Μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε*», μέ τήν ὁποία τονίζεται το πῶς, μέ ποιά δηλ. ἐσωτερική διάθεση θά πρέπει ὁ πιστός νά προσεγγίζη τό μυστήριο. Κατά τήν μετάδοση τῶν τιμίων δώρων, ὁ ἱερέας λέγει «*Σῶμα καί αἷμα Χριστοῦ*» «*Εἰς ἄφρασι ἀμαρτιῶν καί εἰς ζωὴν αἰώνιον*». Τήν κοινωνία κληρικοῦ καί λαοῦ καλύπτει ἡ ψαλμωδία τοῦ κοινωνικοῦ.

Κοινωνικόν

Τό κοινωνικόν εἰσήχθη στήν λατρεία ἀπό παλαιωτάτων χρόνων. Ἡ ὀνομασία του προῆλθε ἀπό τήν ἐκ τῆς θείας κοινωνίας ὀνομασία τοῦ μυστηρίου τῆς θείας εὐχαριστίας καί ἀπό τόν χρόνο, κατά τόν ὁποῖο αὐτό ψαλλόταν. Ἀπό κείμενα τῶν πρωτοχριστιανικῶν χρόνων ἐξάγεται τό συμπέρασμα ὅτι ἡ μετάδοσις τῆς θείας κοινωνίας, κατά τούς εἰρημένους χρόνους, ἐγένετο ἐν σιγῇ. Ἐν τούτοις, πολύ ἐνωρίς κρίθηκε σκόπιμο, ὅπως τόν χρόνο τοῦτο, κάλυπτε κάποιος ψαλμός.

Πρός τοῦτο θεωρήθηκε καταλληλότερος καί ἀρμοδιώτερος αὐτός τοῦ ὁποῖου τό περιεχόμενο καί τό νόημα προσαρμοζόταν καλύτερα προς τήν θεία κοινωνία. Ἔτσι, ἀπό τόν δ' αἰῶνα ἀρχίζουν νά ἐμφανίζονται οἱ πρῶτες μαρτυρίες γιά τήν εἰσαγωγή στήν λατρεία τοῦ κοινωνικοῦ, το ὁποῖο ταυτιζόταν σχεδόν σέ ὅλα τά μέρη πρὸς τόν λγ' ψαλμό.

Ἡ ἐκλογή τοῦ ψαλμοῦ τούτου ὀφείλεται στόν στίχο 6, «*Προσέλθετε πρὸς αὐτόν καί φωτίσθητε*» καί στόν στίχο 9, «*Γεύσασθε καί ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος*», τῶν ὁποίων τό περιεχόμενο ἐκλαμβάνεται ὡς ἀναφερόμενο στό μυστήριο τῆς θείας εὐχαριστίας. Ὁ πρῶτος προτρέπει τούς πιστούς νά προσέλθουν στό θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου, ὑπογραμμίζοντάς τους τόν ἐκ τῆς θείας κοινωνίας χορηγούμενο φωτισμό. Ὁ δεύτερος, ὁ ὁποῖος εἶναι περιεκτικότερος, ἀναφέρεται στήν γνώση τοῦ Κυρίου, τήν ὁποία ἀποκτᾷ ὁ πιστός διά τῆς βρώσεως τοῦ σώματος καί τῆς πόσεως τοῦ αἵματός του.

Στήν περίπτωσι πού ὁ λγ' ψαλμός δέν ἀρκοῦσε γιά τήν κάλυψη τοῦ χρόνου κοινωνίας, προσετίθεντο

καί ἄλλοι εὐχαριστιακοί ψαλμοί. Παράλληλα πρὸς τήν ψαλμωδία τοῦ λγ' ψαλμοῦ, εἰσήχθησαν στήν λατρεία καί ἄλλοι ψαλμοί μέ παρόμοιο εὐχαριστιακό περιεχόμενο. Ἔτσι, στήν λειτουργία τοῦ ἀποστόλου Μάρκου, ὅπως καί σ' αὐτήν τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου τόν χρόνο κοινωνίας κάλυπτε ἡ ψαλμωδία τοῦ ρν' ψαλμοῦ «*Αἰνεῖτε τόν Θεόν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ*». Στήν ἐλληνική ἀλεξανδρινή λειτουργία τοῦ Με-

γάλου Βασιλείου, διαφορετική τῆς βυζαντινῆς τοῦ ἰδίου πατρός, ὡς κοινωνικό μαρτυρεῖται ὁ ν' ψαλμός «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός*». Σύν τῷ χρόνῳ ἐπελέγησαν καί ἄλλοι ψαλμοί, συνετέθησαν δέ καί εἰδικοί ὕμνοι - κοινωνικά, ὅπως το «*Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε*» τοῦ Πάσχα, το

«*Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*» τῆς Μεγάλης Πέμπτης καί τό «*Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος καί ἀνέστη σώζων ἡμᾶς*» τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, τό ὁποῖο κατά τό δεύτερο μισό ἀποτελεῖ ἐλεύθερη ὕμνογραφική σύνθεσι.

Ὁ συμβολισμός τῆς ἀναλήψεως

Μετά τήν κοινωνία τῶν πιστῶν ὁ ἱερέας ἐπιλέγει ἐκφώνως «*Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου*». Ἐν συνεχείᾳ εἰσέρχεται στό ἱερό βῆμα, ἐναποθέτει ἐπί τῆς ἁγίας τραπέζης τό ἅγιον ποτήριον, καί «*θυμιᾶ τρίς ἐπάνω τῶν ἁγίων δώρων λέγων ἡρέμα ἅπαξ*» «*Ἐψώθητι ἐπί τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καί ἐπί πᾶσαν τήν γῆν ἡ δόξα σου*», ἐνῶ ὁ χορός ψάλλει τό τροπάριον «*Εἶδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν*», τό ὁποῖον ἀποτελεῖ δάνειον ἀπό τόν ἐσπερινό τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἀκολουθῶς λαμβάνει διά τῶν χειρῶν του τό ποτήριον καί τό δισκάριον «*καί λέγει ἡσύχως πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης*» «*Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν*» «*καί ἐκφώνως πρὸς τόν λαόν στρεφόμενος*» «*Πάντοτε, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*». «*Καί ἀποτίθησι τά ἅγια ἐν τῇ ἁγία προθέσει ψαλλομένου (ὑπὸ τοῦ χοροῦ) τοῦ Πληρωθῆτω τό στόμα ἡμῶν*».

Ἡ λειτουργική αὐτὴ ἐνότητα ἔχει πάρει ἀπὸ τούς περισσότερους ἐρμηνευτῆς τῆς θείας λειτουργίας τόν συμβολισμό τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. Καί τοῦτο ὀφείλεται στό ὅτι ἀφ' ἐνός μὲν τό ψαλμικό χωρίο «*Ἐψώθητι ἐπί τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καί ἐπί πᾶσαν τήν γῆν ἡ δόξα σου*» ἀναφέρεται προφητικά στήν ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ, ἀφ' ἐτέρου δέ στο ὅτι τό «*Πάντοτε, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*» εἶναι μία λειτουργική ἀνάπλασι τῶν λόγων τοῦ Κυρίου κατά τήν ἀνάληψή του «*ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος*» (Ματθ. 28, 20).

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΥΕΙΣ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΥ

1^ο. ΟΙ ΚΑΡΤΕΣ ΤΑΡΩ

Πρόκειται για 78 παιγνιόχαρτα ή προέλευση τῶν ὁποίων εἶναι ἐξαιρετικά συγκεχυμένη καὶ χάνεται πίσω στοὺς αἰῶνες. Κάποιοι ἀνάγουν τὴν προέλευσή τους στὴν ἀρχαία Αἴγυπτο, ἐνῶ ἄλλοι ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ κάρτες Ταρῶ ἐμφανίζονται στὴν Εὐρώπη, τὸν 14ο αἰ. στὴν Ἰταλία. Σήμερα θεωρεῖται μίᾳ ἀπὸ τίς πλέον διαδεδομένες μορφές χαρτομαντείας γιὰ τὴν πρόρρηση τοῦ μέλλοντος. Ὅμως πέρα ἀπὸ αὐτὴ τὴ διαδεδομένη παράμετρο οἱ κάρτες Ταρῶ ἔχουν καὶ μίᾳ μακρὰ προϊστορία καὶ σχέση μετὸν εὐρύτερο ἀποκρυφιστικὸ χῶρο.

Σύμφωνα με θεωρητικούς ἐκφραστῆς-ὄπαδούς τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ χῶρου καὶ οἱ 22 μεγάλες κλεῖδες τῶν Καρτῶν ποὺ ὀνομάζεται «Μεγάλη Ἀρκάνα» καὶ οἱ 56 ἐλάσσονες, γνωστὴ ὡς «μικρὴ Ἀρκάνα», ὑποδιαιροῦνται περαιτέρω καὶ ἐπιπλέον συσχετίζονται μετὰ ἄλλους ἀποκρυφιστικούς χώρους ἐνῶ γι' ἄλλους ὑπάρχουν Ἑρμητικές ἢ καὶ Καμπαλιστικές ἀναγωγές καὶ συσχετισμοί. Κάθε μίᾳ ἀπὸ τίς Κάρτες Ταρῶ ἔχει δικό της εἰδικὸ τίτλο καὶ ἀριθμὸ καὶ παρουσιάζεται μετὰ πολλές μορφές καὶ διαφορετικές σημασίες στοὺς διάφορους ἀποκρυφιστικούς χώρους.

Στὶς διάφορες ἀποκρυφιστικές χρήσεις τους, οἱ κάρτες Ταρῶ χρησιμοποιοῦνται: α) ὡς μέσα μαντικῆς πρόγνωσης, β) ὡς μνητικά μέσα, γ) ὡς μορφή μαγείας.

Ἡ ἄμεση συνάφεια τῶν ἐν λόγῳ Καρτῶν μετὸν ἀποκρυφισμό περιγράφεται σε διάφορα βιβλία ἔργα-ἀναφορᾶς τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ χῶρου. Διαβάζουμε σὲ ὀρισμένα τέτοια ἔργα τὰ ἐξῆς ἀποκαλυπτικά: «Υπὸ τῶν ἀποκρυφιστῶν τὸ Ταρῶ θεωρεῖται ὡς ἡ βάση τῆς προφορικῆς διδασκαλίας τῆς Μαγείας».

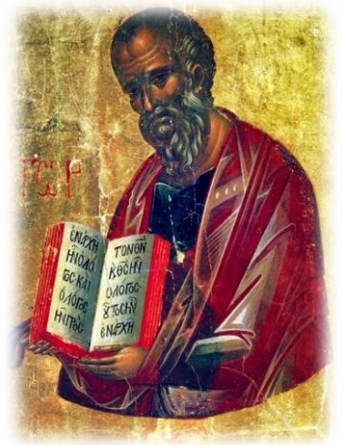
Ἡ οὐσιαστικὴ παρουσία τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ στοιχείου στὶς ἐν λόγῳ Κάρτες μαρτυρεῖται καὶ σὲ εἰδικὸ ἐγχειρίδιο τοῦ χῶρου ὅπου ἀναφερόμενο στὰ Ταρῶ ἐπισημαίνει: «Σύμφωνα μετὰ τὴ θεωρία τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἔχουν φιγούρες ἀπὸ τὰ μυστικά κλειδιά τοῦ ἱεροῦ μαγικοῦ βιβλίου. Ἄλλοῦ ἢ λέξι Tarot σημαίνει Σολομωνική». Ἄλλος ἐπρόσωπος τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ χῶρου ἀναφερόμενος σ' αὐτὲς τίς χαρακτηρίζει ὡς «μίᾳ ἀπὸ τίς ἐντυπωσιακές ἀνακαλύψεις τοῦ ἀνθρώπινου γένους!» ποὺ ἐξασκουν, πάντα κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸ του, «μίᾳ ἀκαταμάχητη γοητεία».

Ἡ σχέση τῶν καρτῶν Ταρῶ μετὸν ἀποκρυφισμό, μετὰ θετικὴ μάλιστα στάση ἀπέναντι στὶς ἐν λόγῳ Κάρτες, ὁμολογεῖται καὶ ἀπὸ τὸν χῶρο τοῦ Τεκτονισμοῦ. Ἐπισημαίνονται πολὺ χαρακτηριστικὰ σ' ἓνα ἀντιπροσωπευτικὸ ἔργο τοῦ ἐλληνικοῦ Τεκτονικοῦ χῶρου σχετικὰ μετὰ τίς κάρτες Ταρῶ, σὺν τοῖς ἄλλοις, τὰ ἐξῆς: «Εἶναι πλήρης σημασίας ἀνεξαρτήτως τῆς πλευρᾶς, ἀπὸ τὴν ὁποία πλησιάζει ὁ σπουδαστὴς τὴν ἀλήθειαν ἣτις εὐρίσκεται εἰς τὰ Ἀρχαῖα Μυστήρια καίτοι δὲ ὁ συμβολισμὸς των ἐκφράζει παγκοσμίους ιδέας, ἀντιπροσωπεύει ἐν τούτοις καὶ εἰδικὸν μέρος τῆς ἱερᾶς ἐπιστήμης διότι εἶναι συμβολικὸν ἀλφάβητον τῆς ἀποκρύφου φιλοσοφίας».

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης

8 Μαΐου

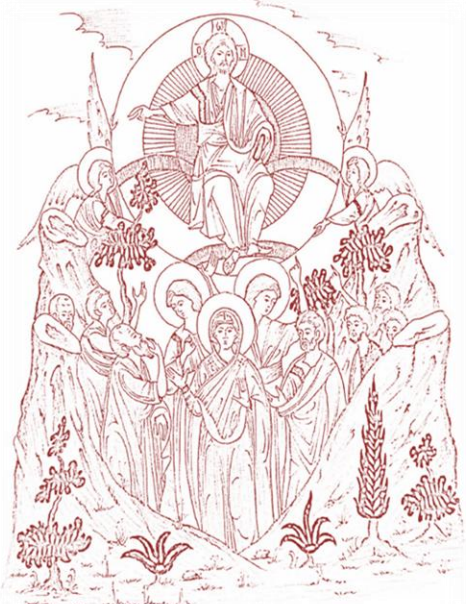

Ἐγραψε τὸ θεολογικότερο τῶν Εὐαγγελίων. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ ἀπένευσε τὴν προσωνομία τοῦ Θεολόγου καὶ στὴν ἀγιογραφία εἰκονίζεται μετὰ ἓνα ἀετὸ κοντὰ στὸ κεφάλι του. Εἶναι ὅμως καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς τῆς ἀγάπης. Ὅχι μόνο γιατί ἀναφέρεται συνεχῶς στὴν ἀγάπη, ἀλλὰ κυρίως γιατί τὴν βίωσε καὶ τὴν ἐξέφραξε. Ἦταν ὁ «μαθητὴς ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς», ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀγαποῦσε πολὺ τὸν Διδάσκαλό του. Τὸν ἀκολούθησε καὶ στὶς πιὸ δύσκολες ὥρες τῆς ἐπίγειας ζωῆς Του. Ὅταν οἱ ἄλλοι μαθητῆς ἦσαν κρυμμένοι «διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων», αὐτὸς ἦταν παρὼν στὴν σύλληψή Του, στὴν «δίκη» καὶ στὸν Γολγοθᾶ, ὅπου κάτω ἀπὸ τὸν Σταυρὸ τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Χριστὸς τὴν μητέρα Του. Μαζὶ μετὰ τὸν ἀδελφὸ του Ἰάκωβο καὶ τὸν Πέτρο ἀποτελοῦσαν τὴν τριάδα τῶν μαθητῶν ποὺ ἔλαβε μαζί του ὁ Χριστὸς στὴν ἀνάσταση τῆς κόρης τοῦ Ἰαείρου, στὸ ὄρος Θαβώρ, ὅπου «μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν», καθὼς καὶ στὴν Γεθσημανή, ὅπου προσευχήθηκε πρὶν ἀπὸ τὸ πάθος Του.

Ἀγαποῦσε καὶ ὅλο τὸν κόσμον, γιατί ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν Θεὸ ἀγαπᾷ καὶ ὅ,τι Αὐτὸς δημιούργησε καὶ κυρίως τοὺς συνανθρώπους του. Ὅλους ἀνεξαιρέτως, ἐχθροὺς καὶ φίλους χωρὶς διακρίσεις. Μετὰ μίᾳ ἀγάπῃ ἀληθινῇ ἀπαλλαγμένη ἀπὸ ἰδιοτέλειες, συμφέροντα καὶ ρατσισμό, ποὺ εἶναι γνωρίσματα ἀκαθάρτων καὶ ἐμπαθῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἅγιοι ὡς ἀπαθεῖς καὶ κεκαθαρμένοι, βιώνουν τὴν αὐθεντικὴ ἀγάπη ποὺ ἀγκαλιάζει καὶ τοὺς ἐχθροὺς. Στὴν νῆσο Πάτμο ὅπου βρισκόταν ἐξόριστος, ἐξ αἰτίας αὐτῆς τοῦ τῆς ἀγάπης, ἀξιώθηκε νὰ δῆ καὶ νὰ καταγράψῃ τὴν Ἀποκάλυψη. Συνέγραψε, ἐπίσης, καὶ τρεῖς θαυμάσιες ἐπιστολές.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν καὶ σήμερα ἅγιοι ποὺ ἔχουν ἐμπειρίες ἀνάλογες μετὰ ἐκεῖνες τῶν ἀγίων Ἀποστόλων. Βιώνουν, δηλαδή, τὰ τρία στάδια τῆς πνευματικῆς ζωῆς, ἦτοι τὴν κάθαρση τῆς καρδιάς, τὸν φωτισμὸ τοῦ νοῦ καὶ τὴν θεωρία τοῦ ἀκτίστου φωτός. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία διασώζει ἀνόθευτη τὴν πίστη, ὅπως τὴν παρέδωσαν ὁ Χριστὸς καὶ οἱ Ἀπόστολοι, καθὼς καὶ τὸν τρόπο θεραπείας τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὰ πάθη. Οἱ ἐμπαθεῖς δὲν μποροῦν νὰ ἀγαποῦν ἀληθινά, γιατί ἀνακατεύουν τὴν ἀγάπη μετὰ τὴν ἰδιοτέλεια καὶ τὸ συμφέρον. Καὶ εἶναι γνωστὸ ἀπὸ τὴν Ἱστορία, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ πρόσφατα γεγονότα, ὅτι τὰ μεγαλύτερα ἐγκλήματα στὴν ἀνθρωπότητα ἔχουν διαπραχθεῖ στὸ ὄνομα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ δικαίου. Ἡ αὐθεντικὴ ἀγάπη ἔχει σχέση μετὰ τὴν ὀρθὴ πίστη καὶ τὴν ἐσωτερικὴ καθαρότητα καὶ δὲν ἐκφράζεται «λόγω μηδὲ τῆ γλώσσης, ἀλλ' ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ»

(Α' Ἰωάν. γ,18).

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
Μήν Μάιος έχων ημέρας 31 'Η ημέρα έχει ώρας 14 καί ή νύξ ώρας 10	Τò μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως τελείται κάθε Τρίτη. Στις 5,12 Μαΐου ἀπό τις 6 μ.μ. & Στις 19, 26 Μαΐου ἀπό τις 10. π.μ.		'Η ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τελείται καθημερινῶς στις 7.00 μ.μ.		1 μ.Ἀγιασμός 8.30 π.μ.	2 Ἁγ.Ἀθανασίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ
3 ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Παραλύτου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		5 Ἁγ.Μεγαλ.Ειρήνης & Ἁγ. Ἐφραίμ Ν.Μάκρης Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	6 Μεσοπεντηκοστῆς Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		8 Εὐαγγ.Ἰωάννου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	9 Ἁγ.Μεγαλομ. Χριστοφόρου Παρεκκλ. Ἁγ.Δημητρίου Λ.Μαραθῶνος Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ
10 ΚΥΡΙΑΚΗ τῆς Σαμαρείτιδος Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			13 ΠΡΟΒΟΛΗ «Ἀφιέρωμα στον Ἅγιο Γέροντα Παΐσιο» Μέρος Γ' 6.00 μ.μ	Κάθε Παρασκευή καὶ ὥρα 6.00 μ.μ γίνονται οἱ ἐβδομαδιαίες ὁμιλίες τοῦ π.Χρυσοβαλάντη, μὲ θέμα: «Βίος & Διδασκαλία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου»		16 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ
17 ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Τυφλοῦ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			20 Ἀπόδοσις Πάσχα Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. **** ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ 8.30 μ.μ.-01.00 π.μ.	21 ΑΝΑΛΗΨΗ ΧΡΙΣΤΟΥ Ἁγ.Κωνσταντίνου & Ἑλένης	23 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.	
24 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἁγ.Πατέρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			27 Ἁγ.Ἰω.Ρώσσου Παρεκκλ. Ἁγ.Ἀναργύρων Λ.Νυμφῶν Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		29 Τρισάγια ἐπὶ των μνημάτων 5.30 μ.μ. Ἑσπερινὸς Ψυχοσαββάτου Κοιμητ.Παρεκκλ. Ἁγ.Βαρβάρας 7.00 μ.μ.	30 Ψυχοσάββατο Κοιμητ.Παρεκκλ. Ἁγ.Βαρβάρας Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Παντηκοστῆς 7.00 μ.μ.
31 ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.						

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἰ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἔ Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἁγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Ἁγ.Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Ἔτος 4^ο Τεύχος 40^ο - Μάιος 2015